

[Gottschalck-Hansen.]

behandling, er i virkeligheden at række en hjælpende hånd til en regering, der ikke selv synes at kunne klare problemerne. Det er et forsøg på at skaffe flere byggegrunde og dermed billigere jord derved, at vi udvider de nuværende inderzoner og inddrager store områder af yderzonerne under disse. Det har hidtil været således, at området skulle være byggemodent, før det kunne komme til at høre under inderzonen. Vi vil imidlertid gå den modsatte vej, idet vi ønsker, at man skal inddrage betragtelige områder af den nuværende yderzone under inderzonen og så som en naturlig konsekvens skabe byggemodning derefter.

Vort lovforslag forudsætter visse tidsfrister, visse perioder, som har været omtalt af det ærede medlem hr. Axel Kristensen, i hvilke der skal sikres tilstrækkelig byggemoden jord. Da ordføreren for forslagsstillerne har omtalt dette, skal jeg afstå fra en gentagelse, så meget mere som det jo allerede er antydnet af det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at de foreslåede perioder er til fri debat. Det er et af de spørgsmål, vi kan drøfte i det kommende udvalg.

Vi mener det naturligt at udbygge de købstæder, som findes inden for området Køge-Roskilde, og de i Nordsjælland beliggende købstæder, da disse danner en naturlig basis for en betragtelig udvidelse, fremfor kunstigt at anlægge planetbyer på steder, hvor der ikke synes at være nogen forudsætning for at lægge dem.

Det er rigtigt, som den højtærede minister så rosende sagde til mig — jeg var lige ved at skamrødme over de mange venlige blomster, jeg fik — at jeg havde en positiv indstilling over for Køge Bugt-projektet; det havde vi, og vi mener også, at dette forsøg på at løse denne opgave er rigtigt; vi står ved alt, hvad vi har sagt, for så vidt angår det problem. Men det er bare ikke nok, det klarer ikke alle vanskelighederne, det løser ikke opgaven fremover med henblik på at skabe jord og arbejdsmuligheder, nye hjem, nye erhvervsvirksomheder rundt om i vort land.

Køge Bugt-planen er et isoleret tilfælde, det er noget, man kan gøre dér; men jeg tror ikke, den vil danne skole i den forstand, at man skal skabe nye planetbyer, der vokser op på den bare jord. Jeg tror derimod,

at man skal bruge de købstæder, vi har — det ærede medlem hr. Axel Kristensen har omtalt det, og jeg er enig deri — som udgangspunkt og udvide dem som centre for den tiltrængte byudvikling, som forestår. Mere jord betyder selvsagt billigere priser, og vi mener, at det offentlige har et ansvar, et medansvar for at fremskaffe det. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Ove Hansen sagde, at det vil betyde udgifter for kommunerne. Deri er vi indforstået, men vi vil dog tro, at de respektive kommuner — og det er jo ikke bare købstæderne; det gælder også sådanne områder, som det ærede medlem hr. Ove Hansen repræsenterer som borgmester, de større stationsbyer og bymæssige bebyggelser — selv vil være interesserede i, at denne opgave løses. For at hjælpe dem — det fremgår også af det forslag om ændringer i den gældende lov, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen på de to partiers vegne har fremsat — og for at klare denne opgave er vi villige til at drage staten ind i billedet, så den økonomisk kan optræde som førstehåndshjælper, hvor dette er nødvendigt, og vi imødeser, at det vil det blive mange steder. Men det er en opgave, som er fælles, som trænger sig på, og som vi skal finde frem til en løsning af.

Vi er villige til at drøfte enkeltheder i det udvalg, der formentlig bliver nedsat. Jeg håber, at lovforslaget vil blive modtaget — og samarbejdsvilje i regeringen være til stede — i den ånd, i hvilken det er fremsat.

Jeg vil til sidst lige have lov at komme med et hjertesuk. Det ærede medlem hr. Ove Hansen hævdede, at han havde nogle sidebemærkninger, som han selv kaldte for vægtige. Jeg vil kalde dem interessante. Den ene drejede sig om det offentliges ret til ekspropriation, altså yderligere indgreb i den private ejendomsret — naturligvis hed det mod fuld erstatning. Der står i grundloven: mod fuldstændig erstatning. Det er ganske mærkeligt, ærede medlem, at sige noget sådant. Jeg rettede for nogen tid siden her fra talerstolen det spørgsmål til den daværende finansminister, den nuværende højtærede økonomiminister, om man, når man ved en ekspropriation konstaterede en kapitalvinding, da ville lægge denne kapitalsskat på den mand, der blev